

vor Stilling til dette Lovforslag; og denne vor Stilling er underbygget yderligere derved, at vi betragter dette Forslag som sagligt uheldigt og i enhver Henseende fuldkommen overflødig. Det er nemlig kun en Talemaade, naar det fra den ærede Ordførers Side hævdes, at uden denne Lovgivning er der overhovedet ingen Hjælp at finde for dem, der har opbrugt den Hjælp, der kan ydes dem i Henhold til Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924; thi den højtærede Minister fik jo under 31. Marts 1926 gennemført en Tilføjelse til Arbejdsløshedslovgivningen, i Henhold til hvilken ca. 3 000 arbejdsløse, som havde opbrugt al Hjælp, har faaet Støtte i Tiden siden 31. Marts; og naar Hensyn tages til Arbejdsløshedens Nedgang i Sommerens Løb, saaledes som der ogsaa er redegjort for i Arbejdsdirektoratets Skrivelse, saa viser en Sammenstilling af dette Tal med Tallet paa Medlemmer i de Arbejdsløsheds-kasser, som Talen her er om, og som havde opbrugt al Hjælp — det Tal, som i Februar Maaned blev angivet af den højtærede Socialminister —, at Loven af 31. Marts 1926, som har Gyldighed til den 1. April 1927, har været særdeles vel egnet til at løse den Opgave, som man den Gang krævede løst.

Ogsaa af disse saglige Grunde er vi fuldt berettigede til at afvise Forslaget, saa meget mere som det tilføjer til den Udgiftsforøgelse, som den højtærede Minister uden parlamentarisk Basis gennemførte ved sit Cirkulære af 14. September, en øget Udgift til Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes at denne Forøgelse vil naa op paa et Beløb af mellem 4 og 5 Mill. Kr., hvis det Forslag, der her foreligger, gennemføres; og vi vil hævde, at det er uden nogen som helst Rimelighed, naar Hensyn tages til de overordentlig vanskelige økonomiske Forhold i vort Land, den Nød, hvori Erhvervs-livet er stedt, og det Tryk, som hviler over den hele Befolkning.

Den højtærede Minister kan i Dag fremstille sig som værende i fuld Vigør. Vi gaar nu — og jeg haaber, det maa ske meget snart — ud til Vælgerne, og da skal nok Vælgerne give Svar til den Regering, som vil søge at føre en saadan Politik frem.

Jeg anbefaler paa ny at stemme mod det her foreliggende Lovforslag.

**Dahlggaard:** Jeg tror ikke, der er nogen som helst Nødvendighed for eller noget Formaal med at optage en storpolitisk Debat nu ved Afslutningen af Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg har kun bedt om

Ordet for at sige i Anledning af en Bemærkning af den højtærede Socialminister, at han med den Bemærkning, han nylig fremsatte, har gjort sig skyldig i en Misforstaaelse. Naar den højtærede Minister erklærede, at Folketingets Flertal havde givet sig selv et Udygtighedspas, saa siger jeg, det er en Misforstaaelse. De seneste Ugers Begivenheder har vist noget ganske andet, nemlig at den højtærede Regering har været udygtig til at anvende Folketingets Flertal. Det er Sagen.

Maa jeg dernæst sige, at dette Forslag ønsker vi at fremme ud fra de Betragtninger, jeg fremsatte før. Det er et Forslag, der tilhører Tinget, ganske paa tilsvarende Maade som man i det andet høje Ting har liggende Forslagene om Aldersrente og om Brændsel til Aldersrentenydere. Disse Forslag agtede vi at fremme. Hvorfor i al Verden skulde dog de Mennesker staa uden Hjælp af nogen Art? Hvorfor skulde de gamle lide nu i de kommende to Maaneder, fordi vi skal til Valg?

**Socialministeren (Borgbjerg):** Til det ærede Medlem Hr. Dahlggaard skal jeg svare det samme, som jeg svarede det ærede Medlem Hr. Kragh, at hvem der har handlet rigtigt eller urigtigt i hele denne Situation, er nu overladt til Vælgernes Afgørelse. Det er fremdeles mit Svar ogsaa til det ærede Medlem Hr. Kragh, der talte om, hvorvidt vi er i fuld Vigør eller ej. Det bestemmer ikke han, det er en anden Myndighed, der bestemmer det, nemlig Danmarks Vælgere den 2. December. Mere er der i Virkeligheden ikke at sige om denne Sag. Det er jo ogsaa tilstrækkeligt. Men det ærede Medlem Hr. Kragh synes nu at have opgivet den Talerstrejke, som han etablerede forleden. Nu taler han — om han er i fuld Vigør, skal jeg ikke udtale mig om —, nu overlader han det til det elektriske Ringapparat her i Rigsdagen at gøre Strejke, men selv har han opgivet sin Strejke.

Det ærede Medlem gjorde sig skyldig i en mærkelig Mangel paa Konsekvens i Løbet af en Timestid. Thi ved anden Behandling af dette Lovforslag vilde det ærede Medlem overhovedet ikke tale sagligt, da motiverede han sin og sit Partis Afstemning rent politisk, men nu drager han ogsaa saglige Momenter ind. De er dog af en saadan Art, at jeg allerede har svaret herpaa ved første Behandling og ikke behøver at gaa nærmere ind paa dem nu, de er ikke nye.

Naar det ærede Medlem Hr. Kragh vil fastholde, at det er noget uhørt parlamentarisk, at en Regering forhandler videre med